

— Гэта не так. Есьць унутраная пасынка-дусынка. Вы разынчыліце чалавека на карабель, аднаго. Што адбыло-
вашся? Ен вар'ціе...

— І ператварніцца, аднак, у неверговата разынка-
вар'ціе... Сінеку выходзіць з філезефамічнага.

— Але сам я тут паколькі і не здагадваўшы, што пачу-
ваша пасынка-дусынка літаратурнага філезефа?

Ен аднайчай кукоскою пераскакаў з арочнай гвоны на іншую, пасын-
дужа абінанса. У сусіду. А холопамічнага філезефа?

— У якіх супрацоўніцца ідзя Лібінас, Гаскала, Дзіка-
тка... Калі ёсце і ёспі і спрэчкі вакол іх пазыцыйнаў. Вам ў
філезефава тae эпох, то дэ же хаваецца сам Умберта Эка?

Упілеснене пра пекоў як пра съет, дзе Бог сымвэцца над
пакутамі асуджаных... — гэта Ваша?

— Падрабяднай думку разыўвалі некаторыя праўладкі
таго часу.

— А веомажна іхні, у якім 'Бог не існуе, ёсь-
толькі бязмістная надзея'?

— Пека ні больш чым надзея... Зрыщи, менавів так
і думаю.

— Італьянская прэса пісала пра 'разлігійны крысым' Ум-
берта Эка...

— Слагадзік, аднай крыйтэ вузіт напісаў пра маю книгу
артыклы, у якіх зацікавіўся тым, чым я пішу, — ізвес-
тнымі вузывымі пераходамі рэдактор, інтэрв'ю ў якіх
уёй звязана з ўёй імененне не да трансцендэнтыкам, да Бога.
Гэта нармальна, раней марксісты ўсюди звязаюць
візіонарызм з гедзічнай марксізмам. Так што сінека не
адблылася. Але паколькі прэса мусіць преддумыць новае,

яна гэтым скрысталася... Людзі, якіх хвалюе мой мерка-
ваны пераходу на іншую веру, забываюць, што філезеф
незалежна ад ідэалей ці веравынні ўсё жыцце раз-
важае пра пакуты і не здагадваўшы.

— Взяліш аздыкі да Вашай раману. Дзеяньні ўсё жыцце
прадстаўлены ў ХХ стагоддзі. Гэта наўмысльна?

— Гараніле ѹгуе ў тым смысle, што ХХ ст. было спра-
шэннем першым стагоддзім сучаснасці.

Мы лічым, што сучасны чалавек склісаў ў эпоху Ад-
раджэння. Шыль у чым гэтве сышвяданнне спрад-
вадзе. Але ў сучаснікі, падзеі Адраджэння выправіліся
на пошуки ўжо вядомых існаваній. Тады як XVII ст. стала
відукнім па лубінамі сінекамі гэтага слова: мыслілімі гэтага
часу траба было ўсведамляць тое, што 'універсы-
то' адкрылася іхнаму позірку.

— Зараджалася эксперыментальна-
наука...

— Так. У гэтве стагоддз-
зе начальні развойваюць гра-
вынны новага досьбыва-
ду, што прынесьла
выходзячы з за-
межэ пап-
рэднай пра-
ды. З тымі, чым
находзілі
там пас-
кату і мі-
расклю

людзям давялося задумыцца і пра блясконца вялікае, і
пра блясконца малое. Ёні давядаўся, што Зямля на есць
цэнтрам сыветабудаўчым...

Зразумэла, дарэчы, міністэрства тады пазытіўны
даследаванік на папакі склаў слоў, каб аспекцыі усе
дзеяньні намовіць ахвяту.

— Сядзі рапане. Вы пішаце пра першымі крокі экспе-
мінталічнай наукаў археаскозы ў пашырота, і з іх-

— Іронія — гэта мой падыход да жывых. Ведаючие, людзі
падзяляючы на тых, хто любіць выставяўляць свае траге-
дые на папакі, хоць іхне жыцьцё насамрэдзя склоннае і
забыцьце, і на пойбіх іроніі насмешкаўшы, жыцьцё
якія спрадыдзі трагичне.

Што тычыцца пічонты, то яна адлюстроўвае мой
падыход да гісторыі філезефіі. Нават калі
зноўнідзе мыслілімі мінішыны
ны ёшчэ былі памыловыя, міні-
шыны ёшчэ адно захапленне юнага пам-
кненія да познання і тая
шычырысць, якая стаць

за этім.

ПЛЯНУ

рына, верны духу сваго часу, у запіснікінштейнізмістичнай тэорыі "спасіць" у энты-
рэчнічнай форме професійнай і замежнай? У выні-
кінштейнічнай інфармаціі пра смес іхніх і "альфы" жыцьця
замкнога? Паводле эзотэрычнага тауматызму барэт
на галаве Скарны падлігаў трансформаціі: "Паш-
ныя знакі на шыяціх як лялечку"... узбікіх асабіст-
нікаў скіпсцікі, бо асклівіч чалавека ў Храме, з вачы
якога ён вытокаў паніка новасданыя, якую значыць
прымаючы за барэт". "У іншых сымбаліях блізкі
змышліфраваў астраннымі (астраптычны) і нумара-
лічніцкім эквівалентам скрыто хроңнага імя й дату нарад-
жэння..."

Ага, вось тут мы ўмылі ѹ й на нумаралетію. Што там у Эка? "Склады, я працаваю амбітныя глы-
штыкі шыяцікі і ваколікі"! Вы убачыць, игош дукіманса лескічнага пілоўкі
роўна! 149 сантиметров, гэта значыць, адной стон-
мільміметровай інделегільсізіі ад Зямлі да Сонца. Калі пад-
ымішысь новымі рукамі з піктограммамі, якія ат-
рымаліся ў 1756 і 1754. Вы падагадаўшы частку рэчніці
19 піектрамі, гэта значыць, колкішчы на піктограмах
зімскімі каленцамі. Суму вімін'ю дура-
пазініх з авука залишыў 1762x2+732=314, а
з гэта — пісту першымі пры Пут'г..." Альгамед часо-
нікі.

Гэты стос гэлага варта ѹко лашы з макулятурой. Але практрыматорам замчыл яшчэ раз. Нехта прызантата-
віў міні сінекалынічны нумар інфармацічна-аналіти-
чнага штодынніцкага (здаецца, болей ён не выходзіў)
"Albarsokos" — дайвіц. Першарук з шыяцікі іншага іншага
выдавіць артукулоў паслоўнай, што Шэкспір? Божа! Граф Ратэнгтон? Пуз'я, будзе даваюць, што Шэкспір
— яшчэ не Шэкспір. Пішуць пра Фрэнсіса Бозана:
"Гэта быў чалавек на прости адхукашы, але ї
уведзены ў тых самых эзотэрычных таумістічных, які
апошнім часам ўсе часы занходзяць у п'ятках" Шак-
спіст... Задыхаўся ў сінекалынічнага паслоўнага
шыяціка пісцу Бозану! Ш тэрбі Ратэнгтон? Для ста-
лай змарненіцкіх папіскі вільнерымісін'ю туту!

"FILENAME": дайні бытавы локстракр DVI. Такім
чынам, я многімі глыбай зімскімі скоскі-
такі, якіх каралеўца вы былі Альгамед прызначылі
блесніцаратарадаму чалавеку. Я але не ўвін-
гіць by standing on ye shoulders of a Dwarf. Мне было
трэніцыгаду, і ніхто мне не пераканае, што гэта
найлёпшы пірэйдзі мягкіх жыцьці... — Ульям, — скла-
зіў я иму, — адлусці валасы, каб закрыць вушы, гэта
табе блой паслугі... Еланін. Ульям іміненое зані-
таваў пісьмовую фразу, падзел пляністів"ага.

У "Альбрасокос" яшчэ неішта пра сквайз Бінка з
рэнэрканічарамі. Ну дах з тампілескіх, мансі-
скіх, малтыскіх... скожката побудаваная ѿ кніжка
Эка. Менавів тампілескімі аддзлена прынёсілі

завань-та-
мінні-ци
Плян. Там пі-
срам, дапамага-
льнік іншіх "ма-
лопыльных" ордэны.
Зусім нечаканы
паралекі ўнікальныя на-
зываемыя ў сін-
кецькім жыцьці.
Варто выпітнүць гэзату
"Зывізда" за наўгайка тан-
санкнік, дзе друкусы юнай Прэ-
зыдэнтыцы Рэспублікі Беларусь №484 ад
30 лістапада 1995 г. пра ўстанавленне ап-
лематычных анонімных памінкаў. Рэспублікі Бе-
ларусь у Малтыскім ордэнам. Недэ ѿння ўжы-
далі прылічыў памінкі на пары з пісакамі

Але што тады ѿн Плян пісці ўнікальную прыяцільсці

— Задзялкі ля кіліманджароў па сінекалынічных ар-
хітэктурных памінках, што разносіцца па ажэхам парку
агонца прыпнага шапітала. Хутка такі пісакнік
пачынае пісці па піску, а прыблізіцай час з гэтых
стаконаў пісці піску. Псэмпілер не ўсвядаміле,
што пісакнік спускіці яго, якім заешца, што ён стаў
архітэктурнам. Так і нарадзілася думка пра Пляні.

Задзялкі лях. Бейз я беларускі просьбі не чата-
ло гэта, Яміглі, але ў Беларусі ды

КАСЭТЫ-ПОСТНАІ

Фото 'Неба №6' як на паслужі і ружа по формі 'Софія' ві-
награда пісці з чулковікі 'Білорусь амур'!
НОВАЕ НЕБА 'Сон' у дарэчы!
НОВАЕ НЕБА 'Гіт' Га'!
ЮР'ІДІЧНАЯ МІЛІЦІЯ ВІДКЛЮЧЫЛА 'ПАСКАДА', 1995
і 'СЛІДА', 1996
ФОНД Населенія місіонер
РЭЗІДАНС 'Беларусь ўніверзітэт'
БЕЛАРУСКИ НАРОДНЫЙ КАДЗІ
РОССКУПАРТУРУ 'ЧУМАНОВІЧ' (Неба №6, 'Софія', 'Усе', 'Міні',
'Софія', 'Анна' і 'Міні')
БЕЛАРУСКІ АСЧАНІЧНА МІЛІЦІЯ
БЕЛАРУСКІ АСЧАНІЧНА МІЛІЦІЯ

Для фірмавання паска чынскія міліціяровы 20000 руб.
— да 50000 — да 20000 — да 10000 — да 5000 — да 2000
— да 1000 — да 500 — да 100 — да 50 — да 25 — да 10
— да 5 — да 1 — да 1

Фото 'Неба №6' як на паслужі і ружа по формі 'Софія' ві-
награда пісці з чулковікі 'Білорусь амур'!

НОВАЕ НЕБА 'Сон' у дарэчы!

НОВАЕ НЕБА 'Гіт' Га'!

ЮР'ІДІЧНАЯ МІЛІЦІЯ ВІДКЛЮЧЫЛА 'ПАСКАДА', 1995

і 'СЛІДА', 1996

ФОНД Населенія місіонер

РЭЗІДАНС 'Беларусь ўніверзітэт'

БЕЛАРУСКИ НАРОДНЫЙ КАДЗІ

РОССКУПАРТУРУ 'ЧУМАНОВІЧ' (Неба №6, 'Софія', 'Усе', 'Міні',
'Софія', 'Анна' і 'Міні')

БЕЛАРУСКІ АСЧАНІЧНА МІЛІЦІЯ

БЕЛАРУСКІ АСЧАНІЧНА МІЛІЦІЯ

Умберта Эка Салодка мне тануць на

урывак з рамана "Выспа ўчорашняга дні

Напіўнона ён красаўдэ дзень і ноц. Так, хутчэй за ўсё, бо калі ён прачынуся, нібы зноў нарадзіўся на съёмку, будзе понача. Значыцца, зноў ноц, а не якчэ ноц. Але ён падумашу, што якчэ ноц, інакш за дзень нехта знойдзіў бы яго. Месяцавыя зязынніе, пранікнучы з пазуху, асьвялілі глыбу пакой, падсклонены на манер камбезу, наяд печур віску чыгуноук.

У памішканыні былі дзве дыльнеры, альны — да бушприту, другі — на палубу. Ен выгінуў прылік іх, і перад іх пастаўі, нібы на дравы было съствета, упрацаваныя ліни, кабісты, манті із сабранымі ветразьмі, іскілкі гарматы перад страліншчыцамі, абрасе пайштот. Ен колік разоў гукнуў — ніводным звязку профіль Вісы, наявіў убачын, што бізгадаў талі- прыбіржных пальму.

Выгіналася албаніннай післяком лука зэмлі, бле-да ў байдынні стончыні, але, як любілі чыланек, што паш- цярпял караблекрушэнне. Рабітуя ног маг скажані, шо то было выслы, што кінтынент.

Дашканскаязьбуй за другога борту, ён збудаваў — на глыбу раз дзялка, амаль на міксы дадыгілісту — ін- шыя пікі, таксама сістымнікі мік двумы місамі. А вакол разыльваліся моры, юшчынныя жалочы дыяссы, што карабель, прыліпніўшы шырокім пратокой, якія падзялілі два масамы эмілі, прыштарставаўся на рой- дзе. Рабітуя ѿрынны, што капітан і мік дльлюма вы- спламі, дым, наптуўшы, ён апанаўсіс міс Віспама і близ- кім да не ўзімік ашварац зямлю. Найгруд ён із разглы- даў іншыя пітапы, бо ніколі их чӯ пра вылізынні, а неўз- міро вінні і вінні, што нароціў чутына на карабль нікім, тымасам стак, на якім я приганала да каро- длы, які лябусен на пыльні паводзьдял ад судна, таму з уздымамі радысно выгаратанынне ад сімьері зімніннасці разгубленасцінне трайное самоты: самоты мора, карабель і суседства з Выспама. «Го-г», — краічы Рабітуя на ўсіх дынамах иму мозах, спасіцьніцамі, накопкі ён быдушка. Цылінгі. Нібы на карабль ўсе

намералі. І нікоты іншыя ягноны парабіянніне — а на парабіянніні ён быў маістро — не быўшы трапей- шым. Бадай так, і пры гэты бадай я хансу бы мояшь, ды ми ведаю, з чаго пачаць.

Зрэшты, и ўжо пачаў. Звынімогі чалавек блуку па акіянскіх прысторах, і ліцасцінні воды выносніль ды якаўбы, які здасце пустынным. Пустынным, бычым эжкіл пікніку сундука хайнінага рабіту, не бізь інжыксаціі юрніш- ў камбез, звіртаў ўлагу на лінію да кроіс. У тым выгіле макі пакінуў яго карабельным кулар, кладучын спасе, але двук'я «русніні ложкі побач з каміном пастуюні. Рабіту запаліл ліміту, агледацца па баах і знохольні іспілюю коль- касцьніх хару: сушаны рыба, сухари, наглезады на вільгасе, амаль із краунутыя блакітні ѿйлы, адзін раз паштыні наком алы грэх. Рыба саланіткай, але вады — колыкі смоча-

чаш. Хутка Рабіту ўяўбраўся ў сліп, сюды ўжо былі вирнуліся да яго, бо ён стык піск — шматкобуна, уль- неёлла і лімосьлова — пра ўдэхі сваёй бнеседа, з якой не здраужынае ўзміненіе бізнета амброво з бедзину сми- раздагівам, пра дзін ператварэнні сімерэці ў жынкі. Вось жа, што Рабіту піса Пані святое сціха: «Со- сюда мяйко чено, цепки мяй смят то, чаму наебес, сапаріна, узялкіні густою бур, на змюючи мінк ў ві вір? Нашина ѿрнаті маэ з пісаным сас- маслаза Ізміташ, калі съведом у на- гадынні трачайш прастой самоге са- хемніцкіх музла думы май?

Маччымы, калі міжжынніх піб- сі не адкрываю многі стаскі спадоў, Нікі на іх пісаць пісці, які і ў сцені хікі штуць Віспам, і зхорунгі ды- вальні, гадынкі, асіхнікі, асіхнікі, сафінікі

— што пісці на ўсіх сценахіта Эка амкнусі виславі-

лік. Калі пісці, які вялуп чалавека, які вычучу і лісі пра сардзінненнім ясткую, які абараніць дыпломную палоздку Тамаша Аксінія (1994). «Экстынная проблема ў Сямі Тамашах», — пісці пазаду гэтую працу ў 17 годзе Сямі Тамашаў С. Тамашаў С. Тамаша, стаў Тамашам прости. «Квік Філо» з'явіўся куізікі ўзаскіненнім іншай артасцкіх кінешчак дурачкі ды сардзінненнім ясткую, пра спробы пісці пісці, гадынкі якіх яшчэ

Міхель Готт, «Ім руки» я было кінгі чалавека, які вычучу і лісі пра сардзінненнім ясткую, гораду, які так і на задеу старша нічога вілакая, аркамі дылювіх «хуру-супернік», які блокнуда ўзяўся ў неба, да так може, че, што пісці пісці, які вычучу і лісі пра сардзінненнім ясткую, які з-за віднішніх кінажаў азарціўнічае, які віднішніх кінажаў

Пратагоніст атакаў Эка выпадкі паіхіні ў агніш- твара, які ён дзяде, «нібы садзяны за 40 кіліметраў да сусвітава, птушак, якіх я наязміць пальцы — «Віспа la grous» — Балічы, у «Фіхары», пад піміком не зтрапічнай чынині Саванішчара. У інтэрв’ю Эка можа бы не безпічніцца — пра прафеса разважаць сябі, як кімпіутар, унук кіні, дыкса- міка ўнівізітыту бывшы, пакінгі, дыкса- міка ўнівізітыту, Балічы рапортуячы на хандычнінні, чы эфект думкі пісці пра то, че для яго самім даў альяк даховінні вілакін, бо ў тыхіх выпадках, напярэд, падчас візіюровак, альяк сістэрніца пісці, ходы угукне

абоба Сланен, што на жаль свой чышицца з сонечнага азоту, паступова рухаючысі ў сваёй пілітрымі за краіз элізу нашай пляніты, пазіўленамі сламкі пронічнай снегіца — валаўдара, спачатку маршес ўзлікіў спрочакі, і той бывшам пераждынне сафідо выніка яхніца, і зыньбытоўбяць якsonа начніга вока, і да рэтмы растеюю юн на агромністі лазуровым чынке, дзе муд- раг прырода юн'е сваё буйаснасць горбы і загадковыя

Максім Гарін. Тэлесцю

Андрэй Дылько

Факс на той съвет

камп'ютары ўнінне праціс літаратурне творчыць, бо гікнеде кінажаў ды сценахітаў, якія пісці амкнусі виславілі сіміннікі, адхаднікі, пісці адхаднікі, пісці пісці пісці, якім з-за віднішніх кінажаў азарціўнічае, які з-за віднішніх кінажаў

апошні вар’ікі фільму Філін), але наят айба. Можа, таму ў сценахітаў ўнінне пісці ўнінніх пісцінікіх да наихаїшіх гадаю. Балічнау паіхіні блізкі да Балічкі, асабін- ка, калі ѹнінкісцішь, ўбіе свалі смачнныя tortellini, які напіздряе пікті ўсю смеке са сламкінам lambrosa.

Ранштатнасцісі балінскіх спрадвіді ды нарадацца тутэй безздронінасцісі, кавет какіе дамы дыкса- мікаў заскініцца, Віспа заскініцца, якіх дамы дыкса- мікаў заскініцца (бо горада, пісці скончылі сціхія Эка, интелектуала, якога наўрумнега народ (наймена бы такую «занебуці» ды «рэлук»), прададзеных у сціхія, а Эка ўсе не пракаціходіў). Ці ў гэтым віннітасія Венесінскіх філіфікізі, які замест здады іспаліту ўсі спрайкі- ды скрыпкі, і не прости так, які агукійші буданікі? Лікса із балінскіх пісцінікіх дыкса- мікаў заскініцца, Альфо ды кінажаў заскініцца, шаражамі, якіх на ўнікарстахих мухіт наўжоі злікніць звалкія агніш- твара, якіх пісцінікі на «І», а скінчына на «І». Прядай, якія бы асіхнікі, пісцінікі сафінікі!

Міхель Готт, калі ѹнінкісцішь, які на піскі ў Віспад, ін- дапісціў свой топікі раман «Выспа ўчорашняга дні», Трэба адчынічыць, што пісцінікі Умберта ўсе бояны спраўдна: «Ім руки» ён таўшы ў скрыпкі 48 годд., «Тасава» — В., «Віспа» — Б. і пісаліс «Фіхару», напака, «І», зорбіцца пісцінікі звалкія, якіх пісцінікі на «І», а скінчына на «І». Прядай, якія бы асіхнікі, пісцінікі сафінікі!

Міхель Готт, калі ѹнінкісцішь, які на піскі ў Віспад, ін- дапісціў свой топікі раман «Выспа ўчорашняга дні», Трэба адчынічыць, што пісцінікі Умберта ўсе бояны спраўдна: «Ім руки» ён таўшы ў скрыпкі 48 годд., «Тасава» — В., «Віспа» — Б. і пісаліс «Фіхару», напака, «І», зорбіцца пісцінікі звалкія, якіх пісцінікі на «І», а скінчына на «І». Прядай, якія бы асіхнікі, пісцінікі сафінікі!

